

Protože podstatná část prvního dne už byla okomentována na webových stránkách, napíšu tu pouze stručné shrnutí a nějaké postřehy ze zákulisí.

Již samotná ranní cesta byla tak trochu dobrodružstvím, protože po plánovaném odjezdu v 5:45 z Kuřimi jsme se tak nějak naháněli s šéftrenérem po Brně, abychom ho o půl sedmé konečně naložili a vyrazili směr Beskydy. Při běžném hovoru jsem samozřejmě tradičně přehlédla odbočku na dálnici na Olomouc (tzv. past na Pražáky) a vesele to švihala směr Kroměříž, po pár kilometrech mi byl divný téměř nulový provoz a posléze, když se objevila na tabuli informace Kroměříž, bylo jasné, že se cesta zase o něco zpozdí. Nicméně jsme najeli na alternativní trasu přes Přerov, Valašské Meziříčí a Rožnov, abychom se pokochali krásami Beskyd ;). Další zpoždění jsme nabrali v Rožnově – Matějovi bylo špatně a tak se dělala zdravotní přestávka. Bylo 8:30 a prezence končila v 9:00. Cesta ještě cca 30km, takže naknop. 15km před cílem cesty se udělalo špatně Tomovi, další zdravotní přestávka, čas 8:45, přímo v Malenovicích oprava vozovky a semafor – čas 8:57. Nakonec jsme přilítli před hotel v 9:02 a šéftrenér rychle vyběhl kluky zaregistrovat. Naštěstí jsme nebyli poslední protože první kolo začínalo v 9:30, ještě jsme stihli posnídat.

První kolo se moc nezadařilo a oba kluci prohráli – dostali soupeře už s 4. VT. Nicméně aspoň u Matěje to zpočátku vypadalo na výhru, přehlédnutí vidličky se mu stalo osudným. Ve druhém kole si oba spravili chuť – Matěj dostal lehkého soupeře, který nakonec skončil poslední bez bodu a Tom přehrál opět jedenáctistovku. Od té doby se pohybovali a střídali mezi 10.-15. šachovnicí, což bylo cca 19.-28. místo. Ve třetím kole vystavěl Matěj černými sicilskou zeď a soupeř po 10 minutách přemýšlení najednou položil krále a vzdal – asi se mu nechtělo nikde prorážet. Tom bohužel po pár chybách prohrál. Čtvrté kolo po obědě Matěj opět vyhrál a Tom také, zřejmě jim svědčilo tradiční vepřo, knedlo, zelo. V pátém kole dostal Matěj celkem těžkého soupeře – jednoho z aspirantů na medaile Petra Glozara z Durasu. Přestože měl černé, dokázal získat převahu figury, ovšem pak přehlédl hrozbu matu a prohrál. Tomáš opět krásně překombinoval soupeře a získal také tři body. Poslední sobotní kolo se Matěj otřepal z porážky a zakončil vítězně, Tomáš bohužel prohrál. Takže celková bilance po prvním dnu – Matěj 4/6 a Tom 3/6. Trochu jsme žertovali, že v neděli nasadíme k trháku a propracujeme se k medaili jako loni Tomáš Koci. (letos se to však povedlo novému objevu Nguyenovi Thai Dai Vinhovi, který se probil na druhé místo také po sobotním zisku 4/6 na nedělních 7/9). Před večerí jsme ještě stihli rozebrat některé momenty z partií a hlavně odehrát mač ve stolním fotbale – výsledky už byly uvedeny na webu. Po večerí padl šéftrenér za vlast a na našem pokoji se nejprve odehrávala šachová bitva, pak žabáková bitva, posléze souboj v piškvorkách a během celé doby to kluci poctivě dokumentovali foťákem. Hlavní roli hrál samozřejmě Méd'a. Po odpadnutí Tomáše do postele mně ještě Matěj vyzval na další šachový souboj a poprvé asi po třech měsících prohrál (bílými), asi neuměl zanalyzovat mé destruktivní tahy, občas popírající standardní pravidla zahájení – vymyslela jsem na něj šíleně složitou kombinaci (anžto poctivě trénuji ty šachové diagramy na internetu i na hřbitově :D) a na závěru mi hezky odevzdal dámu. To trochu nerozdýchal a žádal odvetu, která skončila stejně – na to odvětil, že jsem hrozná matka, když ho před spaním nenechám vyhrát, a svalil se do postele.

Ráno jsme natěšení vyrazili obhájit předchozí bodový zisk a případně nějaký další přidat, aby se konečně uhrála ta vytoužená 4.VT. Stačilo přidat půl bodíku. Po celkem dlouhé partii, kdy se končilo v pozici D+V na obou stranách a nějakí ti pěšáci soupeř nabídl remízu, kterou Matěj přijal (měl totiž o dva pěšce méně) a norma byla doma. Tom se obzvláště dobře vyspal a začal soupeře válcovat – v dalších dvou kolech udělal plný bodový zisk a na poslední kolo se přesunul do VIP místnosti na 9. šachovnici. Matěj mezitím trochu nešťastně prohrál a byl opět z VIP místnosti odsunut zpátky. Byla celkem legrace sledovat, jak se oba kluci střídali na 10. desce, oba tam byli hned 2x a oba se také jednou podívali na tu 9.desku do místnosti pro elitu. Před posledním kolem měl Tom 5/8 a Matěj 4,5/8.

Poslední kolo Tomáš celkem rychle prohrál, zato Matěj mi tedy připravil téměř infarktový zápas. Přestože jsme mu několikrát říkali, že opravdu nemusí hrát rychle, stále si na hodinách udržoval svých 20min z počátku, občas i nějakou minutu navíc nacvakal. Zato soupeři šel čas rychle dolů, nicméně tak v čase kolem minuty si toho všimnul a začal blicat. Jak to tak bývá, Matěj nezůstal pozadu a blical taky. Hra dospěla do dámské koncovky (teda jestli se to tak jmenuje, když zbyde jenom dáma a pěšáci) a Matěj měl výhodu dvou volných pěšců. Když už začal prosazovat věžového, odešli jsme s tím, že to bude rychlá záležitost, měl ho navíc a soupeř měl na ukazateli cca 50s, no po pěti minutách se vrátím, Matěj o něj přišel a zrovna se snažil vybruslit z matu, soupeř na hodinách něco přes minutu a Matěj začal mačkat rychle hodiny, aby mu náhodou z těch 20min něco neuteklo :P, na to jsem nějak neměla nervy a radši šla sledovat dívčí souboj o první místo s tím, že to holt prohraje. Dívčí partie skončila, kluci stále hráli dál, byla to už opravdu poslední partie posledního kola, hrála se přes 45 min a zřejmě si to tam kluci ještě chtěli užít. Všichni ostatní už byli dávno na obědě a chlapci pořád mačkali hodiny. Naštěstí se Matějovi podařilo konečně protlačit i druhého pěšce a udělal si dámu, partie skončila a šlo se konečně na oběd. Poté následovalo slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení celého mistrovství. Každý dostal na památku papírovou medaili a účastnický list se sladkou odměnou.

Mezi děvčaty skvělým druhým dnem vyhrála Anička Vavřínková, když v přímém souboji o první místo porazila Kateřinu Pastrnkovou a ta skončila třetí. Na druhé místo se vklínila Karolína Kořenová. Mezi chlapci hrál celý turnaj prim Viktor Příbyl, který neztratil ani bod, zato o druhé místo byla bitka. Nakonec na něj ze zadních pozic proklouzl zmiňovaný Nguyen Thai Dai Vinh a třetí místo jenom o pomocné hodnocení vybojoval Petr Gnojek. Trochu smůlu na los měl Petr Glozar, který byl na druhém místě, do posledního kola dostal vítěze a díky této ztrátě propadl až na šestou pozici.

Po vyhlášení jsme ještě rychle dali stolní fotbálek, tentokrát ve složení děti proti dospělým s výsledným skóre 1:9 a jelo se domů.

Celým turnajem nás neúnavně provázel Tomášův Měďa, který s námi jedl, pil, hrál, spal, ničil soupeřovy figury, málem přišel o život v hrnku mléka nebo talíři polívky, ale hlavně byl velkou morální podporou pro Toma, který díky němu uhrál skvělý výsledek. Na zpáteční cestě nám dokonce v autě ještě zazpíval pár písniček. Prostě Měďa je velká opora ☺.

